

تب مالت:

بیماری بروسلوز یا تب مالت از گاو، گوسفند، بز، سگ و حیوانات آلوده به باکتری بوسلا به انسان منتقل می شود. به عبارت دیگر انتقال این بیماری از حیوان به انسان است نه انسان به انسان.

گرچه باکتری آن بیشتر از راه دستگاه گوارش سرایت میکند، مصرف محصولات دام مبتلا، اعم از شیر، پنیر یا کره و همچنین گوشت نیم پز یا تماس زخم باز با بافت آلوده، حتی در برخی موارد تنفس در فضای طولیه و اصطبل سبب ابتلای انسان به تب مالت می شود.

اثر تب مالت بر مغز استخوان، کبد و طحال بیشتر و ابتلا به آن در مردان شایع تر است. دوره نهفتگی بیماری بین یک تا دو ماه متفاوت است. تب و لرز متغییر، سردرد، احساس درد در ستون فقرات خصوصاً هنگام لمس آنها، احساس خستگی و بی حالی، التهاب و بزرگ شدن غدد لنفاوی از علائم آن است.

در موارد مزمن به پیوست، افسردگی، دردهای عضلانی، سوزش ادرار، بی اشتها و کاهش وزن، نارساییهای کلیوی و تناسلی و همچنین معلولیت و در صورت عدم درمان به عفونت مغز استخوان، قلب، ریه، کبد، طحال، مثانه، مفاصل و کمبود شدید گلبولهای سفید خون می انجامد

امکان ابتلا در افراد کم خون، بیماران مبتلا به نارساییهای معدوی و ضعف یا زخم معده و کسانی که سابقه عمل جراحی معده دارند، بخصوص در کسانی بیشتر است که برای لاغری به جراحی معده روی آورده اند.

بیماری در فرد تازه مبتلا با تب و تعریق شروع میشود. به تدریج و در روزهای بعد درد مفاصل و استخوانها حس میشود و بویژه در نواحی لگن درد چنان شدید خواهد شد که نشستن یا راه رفتن برای بیمار سخت میشود.

نشانه های تب مالت:

- ۱- تب
 - ۲- عرق
 - ۳- درد
 - ۴- علائم عفونی دیگر مانند: قرمزی و تحریک شدن حلق، سرفه، عوارض عصبی و روانی، بیخوابی، بویژه بی اشتها و وجود دارد.
- در کودکان خردسال و شیر خواران اسهال دیده میشود.

عوارض:

گرفتاری استخوان ها و مفاصل :ضایعات استخوانی و مصلی شدید و سبک که گاهی بیمکار را مدت‌ها زمینگیر میکند.

تظاهرات و عوارض عصبی در مالت:

- سردرد
- درد تمام بدن
- ضعف و سستی خستگی و کوفتگی عضلات
- حالت تحریک پذیری زیاد
- افسردگی و هذیان
- عارضه قلبی
- عوارض چشمی
- التهاب کبد ،یرقان ،خونریزهای متعدد ،گاهی نارسایی یا سیروز تولید میکند. گرفتاری پوست نیز ظاهر میگردد.

درمان:

رژیمهای درمانی متفاوتی برای بیماران مبتلا به تب مالت توصیه میشود،لیکن هیچ گاه از یک دارو به تنهایی در درمان بیمار نباید استفاده کرد (مگر در زمان حاملگی و با توصیه پزشک). طول دوره درمان حداقل ۸ هفته (دو ماه) می باشد.

پیشگیری:

جوشاندن شیر و دقت های بهداشتی دیگر درباره افرادی که با حیوانات سرو کار دارند بسیار مهم است . جستجوی خاستگاه آلودگی در پیشگیری بیماری مفید میباشد معمولا حیوانات اهلی اطراف بیمار سبب آلودگی میشوند.تمام مواد شیری را باید بصورت پاستریزه تهیه کرد .آموزش بهداشت به قصابان و افرادی که با حیوانات سرو کار دارند.

واکسیناسیون در حیوانات اثر فاحشی در کاهش میزان بیماری دارد اما ذبح و خارج کردن حیوانات آلوده از بین بقیه حیوانات تنها راه قطعی و مطمئن در ریشه کن کردن بیماری میباشد.

در صورت زندگی در نزدیکی حیوانات یا پرورش دام یا شیر دوشی و کشتار حتما از ماسک ،دستکش و لوازم استریل استفاده کنید.به چشم یا دهانتان دست نزنید و نظافت ، بهداشت ،واکسیناسیون و اعمال پیشگیرانه را در اولویت قرار دهید.

در صورت بروز بریدگی ،ایجاد زخم و مانند آن از دست زدن به گوشت یا محصولات لبنی تا پانسمان و استریلیزه کردن اصولی محل زخم یا بریدگی (حتی به شکل وسواسی)خودداری کنید.

در صورت بروز علائم و نشانه های اولیه به جای امروز و فردا کردن یا توسل به درمان خانگی ،همان اول سراغ پزشک و انجام آزمایش بروید.